

4) Čtvrtý žalobní důvod: Napadené rozhodnutí porušuje článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP v rozsahu, v němž vychází z toho, že kontakty mezi soutěžiteli mimo EHP představují jako takové porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP, tj. bez ohledu na to, zda jsou součástí téhož jediného a trvajících protiprávního jednání s kontakty mezi soutěžiteli, které se uskutečnily na úrovni hlavního sídla. Dohody nebo jednání ve vzájemné shodě s ohledem na leteckou nákladní dopravu v EHP neomezují ani hospodářskou soutěž uvnitř EHP, ani neovlivňují obchod mezi členskými státy. Krom toho zásah vlády do několika relevantních pravomocí vylučuje použití článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP.

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 3975/87 ze dne 14. prosince 1987, kterým se stanoví postup pro použití pravidel hospodářské soutěže pro podniky v odvětví letecké dopravy (Úř. věst. L 374, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 262).

Žaloba podaná dne 24. ledna 2011 — British Airways v. Komise

(Věc T-48/11)

(2011/C 80/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: British Airways plc (Harmondsworth, Spojené království) (zástupci: K. Lasok, QC, R. O'Donoghue, Barristers a B. Louveaux, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatuje, že se žalobkyně účastnila protiprávního jednání týkajícího se provize z přírážky, nebo vrátit věc Komisi k novému rozhodnutí v dané věci;
- zrušit rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatuje, že počátek protiprávního jednání spadal na 22. leden 2001, a nahradit toto datum dnem 1. října 2001, nebo vrátit věc Komisi k novému rozhodnutí v dané věci;
- zrušit rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatuje, že záležitosti týkající se Hong Kongu, Japonska, Indie, Thajska, Singapuru, Koreje a Brazílie porušily článek 101 SFEU, článek 53 EHP a článek 8 dohody se Švýcarskem, nebo vrátit věc Komisi k novému rozhodnutí v dané věci;

— zrušit nebo podstatně snížit pokutu uloženou žalobkyni rozhodnutím z hlediska všech bodů uvedených výše či každého z nich, či na základě neomezené pravomoci Tribunálu;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 7694 v konečném znění ze dne 9. listopadu 2010, vydaného v řízení podle článku 101 SFEU, článku 53 Dohody o EHP a článku 8 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě (Věc COMP/39.258—Letecká nákladní přeprava), které se týká koordinace při stanovování jednotlivých složek ceny ukládané za služby nákladní letecké dopravy na i) trasách mezi letišti v EHP; ii) trasách mezi letišti v EU a letišti mimo EHP; iii) trasách mezi letišti v zemích EHP, které nejsou členskými státy EU a třetími zeměmi; a dále na trasách mezi letišti v EU a Švýcarskem. Koordinace, která byla rozhodnutím zjištěna, se týká palivových přírážek, bezpečnostních přírážek a plateb provize z přírážek speditérům.

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně sedm důvodů:

- 1) První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a nedostatečného odůvodnění v rozsahu, v němž Komise nepředložila dostatečně konkrétní důkazy ohledně účasti žalobkyně na koordinaci plateb provize z přírážek, když nezhlednila významné důkazy, které měla k dispozici, jež prokazovaly opak.
- 2) Ve druhém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopustila nesprávného posouzení a porušení povinnosti dostatečně právně prokázat datum počátku protiprávního jednání žalobkyně. V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že:
 - předložené důkazy nesplňují kritéria přesnosti a konzistence ohledně doby trvání protiprávního jednání;
 - konstatování Komise týkající se počátečního data protiprávního jednání je v rozporu se zásadou *in dubio pro reo*.
- 3) Třetí žalobní důvod se týká nesprávného právního a skutkového posouzení, a rovněž zjevně nesprávného posouzení z toho důvodu, že Komise neměla pravomoc použít článek 101 SFEU nebo článek 53 EHP na situaci ohledně právního a správního režimu v oblasti letectví v Hong Kongu, Japonsku, Indii, Thajsku, Singapuru, Koreji a Brazílii, nebo nevykonala své pravomoci v souladu se zásadou mezinárodní zdvořilosti, nebo že při výkonu svých pravomocí nezhlednila zásadu mezinárodní zdvořilosti nebo ji nezhlednila řádně.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jež určuje, že tresty za trestný čin musí být přiměřené, a z porušení zásady rovného zacházení, jelikož pokuta uložená žalobkyni je nepřiměřená závažnosti protiprávního jednání. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že:

— Komise je v případě objektivního protiprávního jednání při hodnocení a srovnávání jeho závažnosti povinna zohlednit „povahu“ a „vhodnost“ v jeho vlastním tržním a hospodářském kontextu;

— při řádné analýze v této věci existovaly přesvědčivé důkazy, aby protiprávní jednání žalobkyně bylo kvalifikováno jako méně závažné, než jak je hodnotila Komise svým násobením závažnosti.

5) Pátý žalobní důvod se týká porušení povinnosti uvést přiměřené odůvodnění a zásady proporcionality, když za účelem odradit od pokračování v protiprávní jednání zvýšila základní částku pokuty o dalších 16 %.

6) V šestém žalobním důvodu je vytýkáno nesprávné právní a skutkové posouzení, jakož i zjevně nesprávné posouzení a porušení zásad legitimního očekávání nebo rovného zacházení a oznámení o shovívavosti, a to v rozsahu, v němž Komise žalobkyni přiznala nejnižší míru snížení pokuty v souvislosti se shovívavostí, i přesto, že žalobkyně byla prvním podnikem, který o snížení pokuty podle oznámení o shovívavosti požádal.

7) Sedmý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality tím, že žalobkyni nebylo přiznáno snížení pokuty prostřednictvím zmírnění v rozsahu, v němž Komise přiměřeně nezohlednila skutečnost, že žalobkyně měla pouze omezenou účast na protiprávním jednání a neúčastnila se celého protiprávního jednání.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2011 — Španělské království v. Evropská komise

(Věc T-54/11)

(2011/C 80/58)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: M. Muñoz Pérez)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

Žalobce navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí Komise K(2010) 7700 ze dne 16. listopadu 2010 o zrušení části příspěvku poskytnutého z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) ve prospěch integrovaného operačního programu 1 pro Andalusii (2000-2006), č. kódu CCI 2000.ES.16.1.PO.003, jelikož ukládá finanční opravu ve výši 100 % nákladů financovaných EFRR pro smlouvy č. 2075/2003 a č. 2120/2005.

— uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se na podporu své žaloby dovolává dvou žalobních důvodů:

1) První žalobní důvod je založen na porušení článku 39 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 31), neboť Komise nedodržela pro vydání napadeného rozhodnutí lhůtu tří měsíců od konzultace, respektive od poskytnutí dodatečných informací španělskými orgány.

2) Druhý žalobní důvod je založen na neoprávněném použití, potažmo porušení článku 39 odst. 3 písm. b) výše uvedené nařízení č. 1260/1999, neboť Komise uplatnila finanční opravu na smlouvy č. 2075/2003 a č. 2120/2005 v důsledku domnělých vad řízení při zadávání těchto smluv, přičemž jednací řízení bez uveřejnění bylo zcela v souladu s čl. 6 odst. 3 písm. b) a c) směrnice Rady 93/36/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na dodávky (Úř. věst. L 199, s. 1; Zvl. vyd. 06/02, s. 110).

Žaloba podaná dne 27. ledna 2011 — Castelnou Energía v. Komise

(Věc T-57/11)

(2011/C 80/59)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Castelnou Energía, SL (Madrid, Španělsko) (zástupce: E. Garayar, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit přípustnost žaloby na neplatnost,

— zrušit napadené rozhodnutí na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),